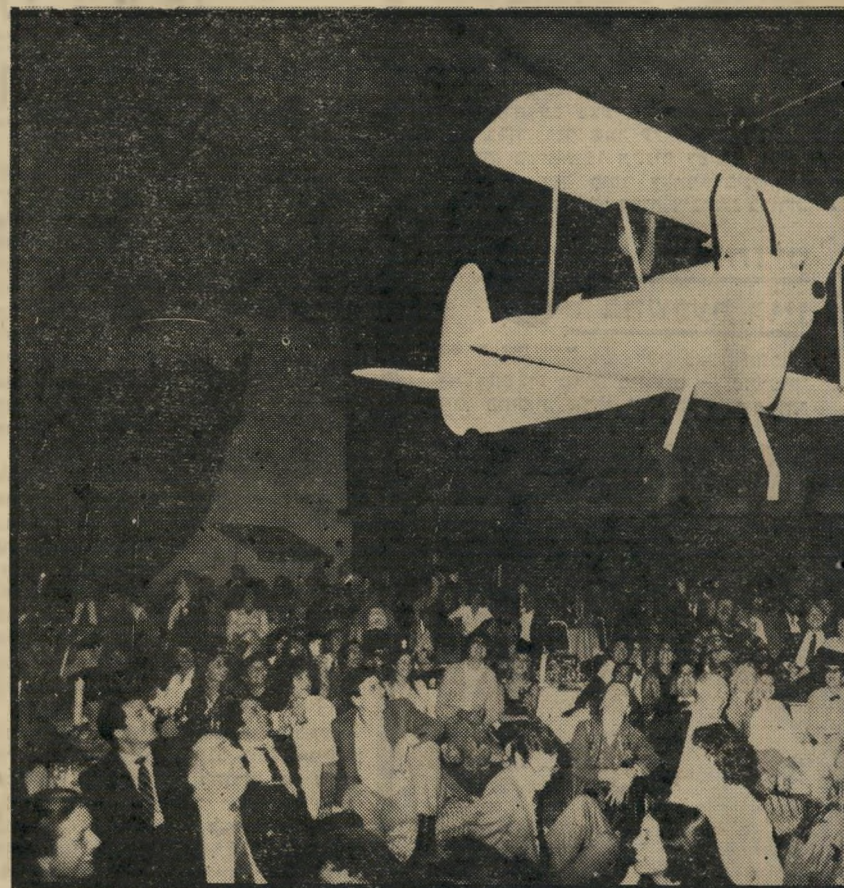

חתיכות
לא חסרו אצל אייבי, הן תמיד צמודות אליו. נחה אחרי הריקודים.

את יום השנה ה־15 של הטיסה למיצרים

גברהים

זה היה לפני 15 שנה. מאז היו לאיבי עליות וירידות. היא לא חזר עוד לפיסגת הרגשות של איתן שעות מהממות. אך הוא חזר שוב ושוב למוקד ההתעניינות. כמה פעמים חזר למצריים בדרכים שונות. נייסה גם להגיע ללבנון. הוא הביא את ספרי (המשך בעמוד 36)

יום החכמים, והצטווה לחזור בהקדם האפשרי מת שבא. לדות ל"האפי אנד" זה של הטרגדיה עבר ר, תוך שעות מעטות, את כל המיגוון הרגיסוערים, כמו במחזה גאוני. כאשר חזר, התקבל בכבוד מלכים. המונים התקבצו כדי להריע הוא נישא על כתפיים. שוחריה שלום ראו אדם הפועל בכיוון הנכון, אם כי בלי יעדים. אנשי הימין הלאומני היו מוכנים לקבלו ישראל נועז. להמונים של יוצאי עדות-המיזרח גיבור אותנטי משלהם, בלי קשר לתוכן של

פנטסטי!
זה מה שחשבו כר לם על השחקנית חנה מרון, שרקדה באופן חופשי לצלילי המוסיקה והפגינה כושר רצון אנושי.

חתיכות
זו בשחור גם כן נחה בין ריקוד לריקוד. מי המטוס הקטן שטס בשמי אולם הנשפים של מלון הילטון, כשבתוכו טייסת.

גבי צייצי
זיה, אשתו של ראש עיריית תל-אביב, באה לבדה. בעוד לאה רבין רוקדת עם הארכיטקט רפי בלומנפלד, רקדה זיה עם בני-זוג שונים.

גבי רבין
לאה רקדה להנאתה, כשבטלה עמד ליד הבאר, מימין יושבים על אחד המיזרונים: אשת עורך-דין מלכה רוזנשטיין, ח"כ מנחם סבידור ובתו ענת.